

man i det Bøesentlige maattet tiltræde de af Kommissionen fremhævede Betragtninger. Man har derfor troet, at der er Høje til nu at komme Islands Omster indse i denne Sag, og saaledes at efterkomme den til Indenrigsministeriet fra Ministeriet for Island rettede Anmodning. Man har som Følge heraf ladet det være sig magtpaaliggende at søge den efter Omstændighederne hensigtsmæssigste Ordning tilveiebragt.

Det har da herved først og fremmest maattet komme i Betragtning, at det Skib, som hidtil alene har vedligeholdt Forbindelsen med Island, den Marinen tilhørende Dampskonnert „Diana“, steds har været for lille for Farten. Dets Lasterum andrager nemlig ikkun 180 Tons, og dette er navnlig paa Opturen længe forud optaget af de islandske Kjøbmænd, som dog kun delvis have kunnet tilfredsstilles, medens det er forbundet med de største Vanskeligheder for Udenforstaaende at faae Sendingsgods befordret. Det kan saaledes ikke betvivles, at „Diana“, naar dette Skib fremdeles alene skulde vedligeholde Forbindelsen, vil være utilstrækkeligt, og at Fordringerne om et mere tilfredsstillende Skib snart ville blive saa indtrængende, at de ikke ville kunne lades uandjede. Det er derfor allerede i og for sig fundet hensigtsmæssigt at forbinde den attraaede Kystfart om Island med den nuværende Postdampskibsart: saaledes, at der tilveiebringes et passende Skib til den sidste, medens „Diana“ anvendes til den første, hvortil Skibet isørigt meget vel egner sig, naar det forsynes med Isshub.

Indenrigsministeriet har derfor for sit Vedkommende maattet anse en saadan Ordning for den mest hensigtsvarende, hvorefter „Diana“ 3 Gange aarlig foretager fra Kjøbenhavn en Omsejling af Islands Kyster med Anløb af Færøerne og med en saadan Jafskættelse af Afgangs- og Ankomsttiderne, at den rette Forbindelse vilde kunne tilveiebringes med det Skib, som direkte (over Færøerne og Vestmændene) vil have at bestride de 7 aarlige Reiser mellem Kjøbenhavn og Reykjavik, der hidtil have været udførte af „Diana“ og som uforandret ville være at fortsætte.

Da imidlertid hverken Postvæsenet eller Marinen raader over et saadant Skib, har man paa Henvendelse til private Nøderier fra det forenede Dampskibsselskab modtaget Tilbud om at overtage 7 aarlig Reiser paa Reykjavik via Thorshavn med et Skib, som mindst skal kunne medtage 150 Tons Gods mod en Godtgjørelse af ialt 40,000 Kroner for Overtørelsen af Postforsendelserne og mod at afholde alle Udgifter med Undtagelse af Løstpenge samt med Forpligtelse til uforandret Overholdelse af de nuværende Tæxter saavel for Passagerer og deres Bespisning som for Gods, forsaavidt Kontrakt kan afluttes paa 5 Aar.

En Betingelse for en saadan Ordning's Gjennemførelse vilde det saaledes være, dels at Løstpengene paa Island og Færøerne for begge Postskibes Vedkommende ikke skulde Postvæsenet til Last, dels at det Tilbud af 15,000 Kr. aarlig, som Island er villigt til at yde, kan paaregnes udredet for et saadant Lidsrum, f. Ex. af 5 Aar, at private Nøderier kunne antages tilsvielige til at overtage Farten. Paa Henvendelse til Ministeriet for Island i denne Henseende har Indenrigsministeriet derefter modtaget den blandt Vilagene beroende Skrivelse af 17de d. M., ifølge hvilken der for Finantsperioden 1876 og 1877 kan ventes ydet et aarligt Tilskud af den islandske Landskasse i det ommeldte Niemed af 15,000 Kr., der dog forudsættes ikke at overstige Halvdelen af Omkostningerne ved den paagjældende Foranstaltning, ligesom de paa Færøerne og Island erlagte Løstpenge kunne ventes refunderede, hvorhos Forslag om en lignende Bevilling for den følgende Tid vil blive opført paa Forslagene til Finantsloven for Island.

Den herefter paaregnede Tilslutning fra Finantsministeriets Side erhvervedes dernæst ved Aftalelserne i medfølgende Skrivelse af 17de d. M., ifølge hvilken Finantsministeriet med Indenrigsministeriet bestemte maa hævde, at der ikke paa Bestemmelsen i Lov af 2den Januar 1871 § 6 kan støttes noget berettiget Krav paa, at der af den kongerigste Statskasse gjøres noget yderligere Offer end hidtil sket i Henseende til en fylldigere Udvidelse af Postforbindelsen med Island. Ministeriet har imidlertid paa den anden Side ikke benegte, at en udvidet Postforbindelse som den foreslaaede er — aldeles bortset fra dens Betydning for Island — af Interesse for Kongeriget saavel i politisk som i merkantil Henseende, og at Etableringen af en saadan Postforbindelse derfor maa anses for hensigtsmæssig, forsaavidt der ikke paabyrdes den kongerigste Statskasse uforholdsmæssige Ofre. Om end det af Indenrigsministeriet meddelte — nedenfor nærmere angivne — Overlag over Indtægter og Udgifter ved den omhandlede Foranstaltning, som ogsaa af Indenrigsministeriet selv bemærket maa anses for aldeles kalkulatorisk, har Finantsministeriet dog troet i Genhold til det foreliggende at burde give sit Minde til, at den foreslaaede Bevilling søges, idet det i saa Henseende navnlig er af særlig Betydning, at der fra Islands Side tilskydes et forholdsmæssigt betydeligt Bidrag; men Finantsministeriet har dog af Hensyn til Statskassens Interesse holdt for, at man foreløbig ikke bør binde sig for længere Tid end de 2 Aar, for hvilke den islandsk Bevilling foreligger, samt at det udtrykkelig betinges,